

ת"פ 12466/10/21 - מדינת ישראל נגד אחמד נופל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
ת"פ 12466-10-21 מדינת ישראל נ' נופל(עציר)
לפני כבוד השופטת מרב גרינברג
המאשימה
מדינת ישראל
נגד
הנאשם
אחמד נופל (עציר)
19 ספטמבר 2022

נוכחים:

ב"כ המאשימה, עו"ד טל שילון

ב"כ הנאשם, עו"ד שאדי נאטור

הנאשם הובא על ידי שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

1. הנאשם, יליד 1994, הורשע על יסוד הודאתו, בעובדות כתב אישום מתוקן, בעבירה של הובלת נשק ותחמושת לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפא לחוק העונשין התשל"ז-1977.

2. לפי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 26.9.21, החזיק הנאשם בתת מקלע מאולתר מסוג "קרלו" ומחסנית תואמת טעונה בחמישה כדורי תחמושת בקוטר 9 מ"מ. בסמוך לשעה 16:30, רכב הנאשם על אופנים חשמליים בחוצות העיר טירה, כשהוא נושא תיק שחור ובו מוחזק הנשק. משהבחינו בו שוטרים כרזו לו לעצור, הנאשם לא נענה לקריאתם והחל במנוסה על אופניו ובהמשך נמלט בריצה, כשהמחסנית בכיס מכנסיו ונתפס זמן קצר לאחר מכן ע"י השוטרים.

עיקרי תסקיר שירות המבחן

3. ביום 12.4.22, הורשע הנאשם במסגרת הסדר טיעון דיוני והופנה לתסקיר חובה. כעולה מהתסקיר, הנאשם כבן

עמוד 1

19, ללא עבר פלילי, עצור עד תום ההליכים בתיק זה. הוריו ילידי הרשות ולו שלושה אחים, אחיו הגדול מעורב בפלילים ועצור בתיק אחר, אחותו סטודנטית לרפואה. עקב מוצאו סבל בילדותו מנידוי חברתי, את העבירה בה הורשע מסביר על רקע חשיפתו לקשריו השוליים של אחיו. הנאשם הודה במיוחס לו והביע חרטה, עוד נראה שחוות המעצר קשה לו והוא אף הותקף ע"י עצורים אחרים. שירות המבחן התרשם ממנו באופן חיובי כמי שאוחז בעמדות נורמטיביות, מבין את הבעייתיות בהתנהגותו ומביע נכונות לשקם את חייו ולהשתלב בטיפול. עוד מתרשם שביצע את המעשה על רקע קיום קשרים חברתיים שוליים, צורך בגבריות וחיזוק בטחונו האישי. בהתחשב בכך שעצור כברת זמן, ממליץ שירות המבחן להסתפק בתקופת מעצרו ולהעמידו תחת פיקוחם.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

4. ב"כ המאשימה, עו"ד טל שילוני, עמדה על חומרת מעשיו- הובלת נשק מסוג "קרלו" ותחמושת תואמת על אופניו, בשעת אחר צהריים, בעיבורה של עיר, ללא חשש ומורא. עוד עמדה על פוטנציאל הנזק של מעשיו וניסיונו להימלט מהשוטרים כשפגיעתו בערכים מוגנים של שלום הציבור ובטחונו היא ברף בינוני. המאשימה עמדה על מגמת ההחמרה בעבירות הנשק ועתרה למתחם ענישה שנע בין 30-60 חודשי מאסר. באשר לתסקיר, סבורה שמדובר בתסקיר חיובי אך הנאשם לא עבר הליך שיקומי ואף לא שוחרר ממעצרו. לאור האמור עותרת המאשימה לגזור על הנאשם עונש מאסר בתחתית המתחם בניכוי ימי מעצרו, מאסר על תנאי וקנס.

5. ב"כ הנאשם, עו"ד שאדי נאטור, עותר לאימוץ המלצת שירות המבחן, סבור שמדובר בהמלצה חריגה שמתבססת על התרשמות שירות המבחן מסיכויי שיקום. עוד לדבריו מדובר במעשה שאינו ברף חמור, נשיאה לטווח קצר, ללא ביצוע עבירות נלוות, כשברקע שיקול דעת מוטעה הנובע בעיקר מגילו הצעיר של הנאשם. עוד נטען, כי מתחם הענישה שהציגה המאשימה גבוה וחמור מעתירותיה בתיקים דומים. ב"כ הנאשם הציג מתחמי ענישה מתונים יותר, עתר למתחם שנע בין 12-36 חודשי מאסר וסבור שיש להסתפק במאסר בן שנה החופף את תקופת מעצרו.

הצדדים הגישו אסופות פסיקה לתמיכה בעתירותיהם.

6. עוד שמעתי את אבי הנאשם, שסיפר שמעולם לא הסתבך בפלילים והצר על התנהגות בנו, האב הבטיח שיסייע לבנו לחזור לדרך הישר. הנאשם בדברו האחרון, התנצל בפני אביו וביקש את רחמי בית המשפט.

7. דין והכרעה

8. על ההליך שבפני חלים עקרונות הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק. ע"פ הוראות אלו, העיקרון המנחה בענישה הינו עקרון ההלימה שפירושו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ובמידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בדרכו של עקרון זה, על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה, תוך שהוא מתחשב בערך החברתי המוגן שנפגע ומידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבותיה הקונקרטיות של העבירה. בשלב הבא, לאחר שנקבע מתחם העונש, ובית המשפט לא מצא מקום לחרוג ממנו לקולא או לחומרא, נקבע העונש הראוי תוך התחשבות בנסיבות העושה.

9. מעשיו של הנאשם חמורים וקשים ופגעו פגיעה ממשית בשלום הציבור ובטחונו מפני פגיעות בגוף ובנפש. הנאשם נשא על אופניו תת מקלע מסוג "קרלו" ומחסנית חמושה תואמת. מדובר בנשק בעל פוטנציאל פגיעה רב, מוכן לשימוש, מטרת נשיאתו אינה ידועה אך קשורה, כך עולה מדבריו לשירות המבחן, בקשר עם גורמים שוליים אליהם נחשף באמצעות אחיו הגדול. הנשק לא הגיע ליעדו בשל ערנות שוטרים שהבחינו בנאשם וקראו לו לעצור.

10. בתי המשפט עמדו חוזר ושנה על החומרה הרבה הגלומה בביצוע עבירות בנשק בלתי חוקי והתפשטות עבירות אלו בקרב הציבור כולו, ובקרב המגזר הערבי בפרט ועל הפוטנציאל הטמון בחובן לסיכון של פגיעה בשלום הציבור ובטחונו. **"עצם החזקת נשק בעל פוטנציאל קטילה מבלי שיש עליו ועל בעליו פיקוח מוסדר של הרשויות טומן בחובו סיכון, כאשר המחזיק נתון תמיד לחשש שיתפתה לעשות בו שימוש, ולו ברגעי לחץ ופחד"** ע"פ 4945/13 מדינת ישראל נ' עבד אלכרים (19.1.2014) ועוד נקבע בע"פ 7502/12 כו"ס נ' מדינת ישראל (25.6.2013) כי **"עבירות נשק לסוגיהן מגלמות בתוכן סיכון ממשי לשלום הציבור ובטחונו, שכן לא ניתן לדעת להיכן יתגלגלו כלי הנשק המוחזקים שלא כדין, ואיזה שימוש יעשה בהם בעתיד"**.

11. צו השעה הוא להחמיר בענישה בגין עבירות נשק, תוך מתן משקל בכורה לשיקולי הרתעה, אף אם הנאשמים נעדרו עבר פלילי, והאירוע הוא בגדר חריג בנוף חייהם הנורמטיבי **"ההלכה כי בעת גזירת עונשו של מי שהורשע בעבירות נשק, על בית המשפט לבכר את האינטרס הציבורי שבהרתעת הרבים, על פני נסיבותיו האישיות של הנידון"** (ע"פ 587/22 עדאב אבו נאעסה נ' מדינת ישראל פסקה 13 (22.5.2022)) (ע"פ 2482/22 מדינת ישראל נ' אחמד קדורה, פסקה 5-6 (14.4.2022)); (ע"פ 5813/21 מוחמד ג'בארין נ' מדינת ישראל, פסקה 14 (31.5.2022)); (ע"פ 6011/21 חאלד דסוקי נ' מדינת ישראל (25.11.2021)); (ע"פ 8320/21 מדינת ישראל נ' מחמד בסילה, פסקה 10 (28.12.2021)); (ע"פ 2283/22 אל נבארי נ' מדינת ישראל (31.7.2022)); (ע"פ 78/21 פלוני נ' מדינת ישראל (26.7.2022)).

מגמה זו באה לידי ביטוי גם בחקיקה במסגרת תיקון 140 לחוק, בו נקבעו עונשי מינימום לעבירות נשק, אומנם הוראותיו של תיקון זה אינם חלים בעניינו, אך המסר שביקש המחוקק להעביר באמצעותו בהיר וחד משמעי, גם בהיבט החקיקתי.

12. בעניינו, הנאשם הוביל רובה ותחמושת, בשעת אחר צהריים, בעיבורה של עיר סואנת, בתעוזה וללא מורא, באופן המסכן באופן ממשי את שלום הציבור. סוג הנשק והחזקת תחמושת תואמת מצביעים על מידת פגיעה ממשית בערכים המוגנים ופוטנציאל הסיכון הרב שטמון במעשיו. לא מצאתי ממש בטענת ב"כ נאשם, כי נשיאת נשק לפרק זמן קצר יש בה כדי להקל במעשיו, לא ידוע כיצד ומתי הנשק הגיע לחזקתו ומה התכוון לעשות באמצעותו לולא נתפס ע"י השוטרים. גם אם אניח, כטענת ב"כ הנאשם, שלא התכוון להשתמש בו אלא להציגו לעוברים ושבים כדי להתרברב בפניהם ולחזק את תדמיתו, אין בכך כדי לגרוע מהסיכון הרב במעשיו, אדרבא, מאותה סיבה ממש עלול אף היה לעשות בו שימוש.

13. בפסיקה רבה וענפה הושת על נושאי נשק ומוביליו, חלקם נטולי עבר פלילי, מאסר מאחורי סורג ובריה לתקופות שאינן קצרות. עוד נקבע, כי ככל שעסקינן בעבירות בנשק בלתי חוקי, ייסוגו נסיבותיו האישיות של הנאשם מפני

שיקולים של אינטרס הציבור והרתעת הרבים (ע"פ 8012/04 מתאני נ' מדינת ישראל, 16.11.2005):

בע"פ 1695/22 מדינת ישראל נ' גנאים ואח' (29.3.2022, להלן "עניין גנאים"), התקבל ערעור מדינה כנגד קולת עונשיהם של שני נאשמים שהורשעו בעבירות נשק. עניינו של נאשם 1 דומה לזה שלפנינו, הנאשם הוביל ברכבו תת-מקלע מאולתר לצד מחסנית מאולתרת תואמת. הנאשם בן 22, ללא עבר פלילי. בית המשפט קבע בעניינו מתחם שנע בין 19-36 חודשי מאסר ומיקם את עונשו בתחתית המתחם. בית המשפט העליון (כב' השופט גרוסקופף) מצא את עונשו של נאשם 1 חורג לקולא באופן משמעותי בהינתן סוג הנשק ונסיבות ביצוע העבירה שלימדו כי הנאשם הוא בעל הנשק ועונשו הוחמר, מבלי למצות את חומרת הדין, ל-22 חודשי מאסר. באשר לנאשם 2, שהצטרף לנסיעה והורשע גם בכך שתקף שוטר, נקבע כי עונשו חורג לקולא באופן קיצוני, ומאסרו הוחמר, חרף גילו הצעיר (18) ונסיבות חייו הקשות, מעשרה חודשי מאסר ל-22 חודשים.

בע"פ 166/22 מוחמד טאהא נ' מדינת ישראל (1.6.2022), נדחה ערעורו של נאשם במקרה דומה בנסיבותיו לזה שלפנינו. הנאשם הורשע בכך שהוביל ברכב, לבקשת חברו, שקית ובתוכה תת-מקלע מאולתר ותחמושת. באותה שעה עברו במקום שוטרים, שערכו חיפוש ברכב ומצאו את השקית ותכולתה. מדובר בנאשם נורמטיבי, ללא עבר שהתקבל בעניינו תסקיר חיובי אך ללא פרוגנוזה שיקומית. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה שנע בין 20-40 חודשי מאסר והעמיד את עונשו של הנאשם על 22 חודשי מאסר. ערעורו של הנאשם נדחה תוך שנקבע, והדברים יפים גם לענייננו, כי "ההסעה ה'תמימה' של נשק מסוג תת-מקלע מנקודה א' לנקודה ב', נועדה בסבירות גבוהה לסייע לביצוע פשע, ורק בנס, ובזכות תושייתו של השוטר שערך את החיפוש ברכב התמים למראה, הסתיים האירוע ללא נפגעים" (שם, פסקה 11);

ב-ע"פ 309/22 מדינת ישראל נ' ביאדסה (10.5.2022), במקרה חמור בנסיבותיו מזה שלפנינו, הורשע נאשם נעדר עבר פלילי, בעבירות החזקת נשק, נשיאותו והובלתו - רובה מסוג קלצ'ניקוב, מחסנית תואמת ומלאה, אקדח חצי אוטומטי טעון במחסנית תואמת עם 27 כדורים וכדור נוסף בקנה ומחסנית נוספת. הנאשם ביחד עם שותפו הקטין נסעו ברכב גנוב ומוסווה, כשהם לבושים בשכפ"צים, כובעי גרב ועטו כפפות, כשלצדם בקבוקי דלק ומכשיר קשר. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 19-54 חודשי מאסר וגזר על הנאשם עונש בתחתית המתחם לצד מאסר תנאי וקנס בסך 15,000 ₪. ערעור שהגישה המדינה התקבל, בית המשפט העליון נתן משקל של ממש לאפיונים החמורים של נשיאת הנשק, עונשו הוחמר והועמד על 30 חודשי מאסר;

בע"פ 6021/21 עלי עבד נ' מדינת ישראל (19.12.2021) נדחה ערעורו של נאשם, ללא עבר, שהורשע בנשיאת נשק מסוג M-16 והפרעה לשוטר ונדון למאסר בן 30 חודשים;

בע"פ 2033/21 זועבי נ' מדינת ישראל (30.8.2021) נדון ערעורו של נאשם בן 51, ללא עבר, חולה טרשת נפוצה שנדון בגין נשיאת שני אקדחים על רקע סכסוך פעיל, למאסר בן 24 חודשים. חרף מצבו הרפואי וסולחה שנערכה בין המשפחות, ערעורו נדחה;

בע"פ 1658/22 **איהאב נח'אש נ' מדינת ישראל** (19.6.2022) נדחה ערעורו של נאשם שהורשע בעבירת נשיאה והובלה של תת מקלע "עוזי" ומחסנית למאסר בן 26 חודשים. הנאשם, ללא עבר פלילי, רכש לטענתו את הנשק לשם הגנה עצמית ועבר הליך טיפולי.

14. עוד מייחסת הפסיקה משנה חומרה לעבירות המבוצעות בנשק התקפי מסוג רובה סער שפוטנציאל הנזק ממנו רב במיוחד (ע"פ 1397/16 **מדינת ישראל נ' חמאיל** (6.9.2016; ענין נחאש), כך למשל הגדיר בית המשפט העליון תת מקלע מאולתר בתצורה של רובה סער M16 כנשק "ארוך, אוטומטי ובעל פוטנציאל קטלני גבוה" (עניין גנאים, פסקה 7).

15. המאשימה הגישה פסיקה נוספת, שאף בה נקבעו מתחמי ענישה דומים: בע"פ 3156/11 **ג'מיל זראיעה נ' מדינת ישראל** (21.12.2012) נדחה ערעור של נאשם שהורשע בעבירה של נשיאת אקדח והסתייעות ברכב לביצוע פשע ונדון ל-24 חודשי מאסר. מתחמים דומים נקבעו גם בת"פ (מח-חי') **מדינת ישראל נ' רובינוב**; ת"פ (מח-מרכז) 15627-03-19 **מדינת ישראל נ' אל כמאלת**. עתירת ההגנה למתחם שנע בין 12-36 חודשי מאסר סוטה סטייה משמעותית ממתחם הענישה הראוי בעבירות נשיאת נשק, זאת בעיקר בשים לב לסוג הנשק שנשא הנאשם.

16. בבואי לקבוע את מתחם הענישה ההולם במקרה שלפנינו נתתי דעתי לסוג הנשק, החזקת תחמושת תואמת, הובלת הנשק במצב שהוא מוכן לשימוש ולפסיקה הנוהגת, חלקה בנסיבות דומות ומהעת האחרונה. **על כן קובעת מתחם ענישה שנע בין 22-45 חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית.**

17. ב"כ הנאשם לא ביקש בטיעוניו לסטות ממתחם הענישה לצרכי שיקום אלא לאמץ את המלצת שירות המבחן במלואה. המלצתם להסתפק בתקופת מאסר בת שנה החופפת את תקופת מעצר הנאשם אינה יכולה לבוא אלא במקרי שיקום מובהקים. כזכור, המלצות שירות המבחן אינן מחייבות את בית המשפט וביכולתו לסטות ממנה מטעמים מוצדקים (2048/18 **ע"פ פלוני נ' מדינת ישראל**, פסקה 13, 14.11.2018) הנאשם שלפנינו אמנם צעיר, ללא עבר פלילי ומביע נכונות לשיקום אך בפועל לא עבר הליך טיפולי, לא שוחרר ממעצרו ושירות המבחן פגש בו פגישה אחת לצורך הכנת התסקיר. לפיכך, ובניגוד למקרים אחרים שהציגה ההגנה (כך, לדוגמא, בת"פ (מח-מרכז) 51473-05-20 **חאג' יחיא נ' מדינת ישראל**), לא הונח לפניי בסיס לבחינת חריגה ממתחם הענישה למטרות שיקום.

18. בצד זאת, התמונה המצטיירת בעניינו של הנאשם מעודדת. הנאשם צעיר, נטל אחריות, הביע חרטה והבין את הפסול במעשיו. התרשמתי לטובה אף מאביו ונראה כי עם שחרורו תסייע לו משפחתו לחזור לדרך הישר, בתקווה שיתרחק מגורמים שוליים. עוד נראה כי ההליך המשפטי הרתיעו ושהייתו במעצר קשה עליו מאד. נוכח נסיבותיו, עברו הנקי והמלצות התסקיר, הגם שלא שולב בהליך מפחית מסוכנות, אמקם את עונשו בתחתית המתחם לצד ענישה נלווית.

19. **אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם העונשים הבאים:**

א. מאסר בפועל בן 22 חודשים בניכוי ימי מעצרו מיום 26.9.21.

ב. מאסר על תנאי בן 8 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו לבל יבצע עבירת נשק מסוג פשע.

ג. מאסר על תנאי בן 4 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו לבל יבצע עבירת נשק מסוג עוון.

ד. קנס בסך 2000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו.

מורה על השמדת כלי הנשק והתחמושת לאחר תום תקופת הערעור.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום כ"ג אלול תשפ"ב, 19/09/2022 במעמד הנוכחים.

מרב גרינברג, שופטת

הוקלדעלידימרגליתלולו